

O zlaté rybce

Bratři Ebenové

D9

C

G

1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,

D9

a to je realita, a to je realita,

C

G

slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,

D9

a to je realita, a to je realita,

F

C

G

vidím, jak u Vltavy řákej chlap ryby chytá,

D

najednou zlatá rybka se na udici zmítá,

a to je realita, a to je realita.

G

D

C

Ami7 D

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,

G

D

C

Ami7 D

kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,

G

D

C

Ami7 D

je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,

G

D

C

Ami7 D

C

A

D9

kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?

2. Ted' je tu situace velice zapeklitá,

a to je realita, a to je realita,

víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,

a to je realita, a to je realita,

jenomže co je doma, jenom to se počítá,

tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,

a to je realita, a to je realita.

R:

3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,

a všecky slibovaly, a všecky slibovaly,

a když se obměkčit dal a do vody je pustil,

i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,

česká ryba je kluzká a šupinami krytá,

ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,

a to je realita, a to je realita.

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,

kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,

je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,

kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,

Ami7 D

Ami7 D

Ami7 D

fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?